

Macedones attribuit, & Thessalos, & Cretenses, & Graciam, & circumjacentes Insulas, & Epyrum utramque, & Illyrios, & Dacos, & Triballos, & Pannonios ad Valeriam usque & Mysiam superiorem. Quis enim hisce in verbis non observat, Valeriam, à qua incipit Illyricum Occidentale, Orientalis terminum fuisse, proindeque Occidentale alteri Præfecto scilicet Italiæ paruisse. At quamvis ex diversis Præfecturis essent Illyrici duo, attamen uni Præfecto duas illas Præfecturas multoties commissas fuisse non pauca testantur antiquitatis monumenta. Imprimis hunc ordinem sub Valente & Valentiniano servatum fuisse, ex hoc conjicimus, quod his imperantibus tres tantum recensentur Præfecti Prætorio; unus Italiæ, Illyrici totius, & Africæ; alter Galliarum; & tertius Orientis. Id clarè discere est ex Marcellino^a, dum ait: *Valentinianus Mediolanum, Constantinopolim Valens discessit. Et Orientem quidem re-* ^{a Amm. Marcellin. lib. 26.} *gebat potestate Præfecti Sallustius, Italiam verò cum Africa & Illyrico Mamertinus, & Gallias provincias Germanianus.* Sed & confirmatur ex Codice Theodosiano, in quo sub Valente, Valentiniano & Gratiano, Macedoniæ & Illyrici, Italiæ & Africæ cura uni tribuitur Præfecto Prætorio Probo. Ad eum dirigitur lex, Quemadmodum^b septima, de Metallis & Metallariis, in qua hæc ^{b Cod. Theod. de Meral. & Metallar.} *ei, ut Præfecto per Illyricum & Macedoniam, scribunt Imperatores: Ita Sinceritas tua universos per Illyricum & diæcesim Macedonicam provinciales edicto conveniat, ut nemo quemquam Thracem ultra in possessione propria putet esse celandum.* Unde Ammianus Marcellinus^c narrans quomodo Valentinianus, acceptis à Probo Præfecto de Illyrici clade literis, in Illyricum venerit, hæc ait: *Ad provincialium residuorum exemplum, etiam Epirotæ acturos sibi gratias à Præfecto mittere compulsi Legatos.* Eundem autem Probum Præfectum Prætorio Italiæ sub iisdem Imperatoribus fuisse ex alia lege, ^d qua hæc leguntur, advertere ^{d Cod. Theod. L. Unica. Si per obrep. fuer. impetr.} *est: Igitur Sinceritas tua idipsum per omnem Italiam, tum etiam per urbicarias Africanasque regiones, ac per omne Illyricum prælata, oraculi hujus auctoritate firmabit.* Sicque Illyricum integrum per hæc tempora sub uno Præfecto fuisse nemo nisi perperam negare potest.

Attamen quod ut plurimum per duos Magistratus maximeque administratum fuerit, imperantibus Arcadio & Honorio, constat ex Notitia Imperii Romani, in qua Orientale subicitur Præfecto Prætorio Illyrici, & Occidentale Præfecto Prætorio Italiæ. Hæc enim habet: *Sub dispositione viri illustris Præfecti Prætorio Italiæ diæceses infrascriptæ, Italia, Illyricum, Africa.* Unde etiam cum præfecturarum ordinem sequi nobis in animo sit, explicata antiquæ Italiæ Notitia, ut de Illyrico Occidentali in superiori parte tabulæ Geographicæ Italiæ descripto dicamus, ratio postulat. Hujus provincias sex fuisse videre est in Notitia Imperii Romani, apud quam hæc leguntur: *Illyrici provincie sex, Pannonia secunda, Savia, Dalmatia, Pannonia prima, Noricum Mediterraneum, & Noricum Ripense.* Eæque omnes à Vicario Præfecti Prætorio Italiæ per Illyricum, regebantur: cæteris, de quibus aliàs, Præfecto Prætorio Illyrici Orientalis subjectis.

Singularum termini sic describuntur apud Geographos. Noricum clauditur ab Occasu Aeno fluvio: à Septentrione Danubii parte, quæ est ab Aeno ad Cetium montem: ab Ortum Solis, ipso monte Cetio: à Meridie, Istriæ montibus. Divisum est autem in Ripense & Mediterraneum. Norici Ripensis situs juxta Danubium est, quem habet à Septentrione, sicut ab Occasu Aenum fluvium, à Meridie vero Noricum Mediterraneum, quod usque ad montes Istriæ extenditur.

Pannonia superior, quæ & prima dicitur, habet ab Occasu montem Cetium, à Meridie Dravum fluvium, ab Ortum Narabonem, per quem dividitur ab inferiori, & à Septentrione Danubium.

Pannonia inferior terminatur ab Occasu Narabone fluvio, à Meridie Dravo, à Septentrionibus autem & ab Oriente Danubio.